

Віктор Литвиненко
старший викладач кафедри
теорії та практики іноземних мов,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

НЕТРАДИЦІЙНИЙ УРОК ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Серед численних сучасних засобів активізації пізнавальної діяльності учнів педагоги називають нестандартні уроки, мета яких полягає у пробудженні зацікавленості до навчання, що є каталізатором всієї освітньої діяльності.

Найкраще і вдале визначення нестандартного (нетрадиційного) уроку дав відомий російський педагог І.П. Підласий. Він писав, що нестандартний урок - це імпровізоване навчальне заняття, яке має нетрадиційну (невстановлену) структуру, а структура уроку прямо залежить від типу уроку, бо структура уроку - це сукупність, послідовність і зв'язок елементів (етапів), з яких він складається. Якщо нестандартний урок не матиме певної структури, то навчальний процес буде стихійним. У той же час структура повинна бути гнучкою, динамічною, яка відповідає меті, змісту уроку, віку і рівню розвитку учнів, методам і прийомам роботи [2,с.267].

Особливість нетрадиційних уроків полягає в тому, щоб структурований зміст і форми викликали інтерес в учнів, сприяли їх оптимальному розвитку і вихованню.

Успіх організації нестандартного уроку під час розв'язання проблемної ситуації на етапі засвоєння нових знань чи виконання завдань

на етапі застосування набутих знань на практиці залежить від того, як засвоєнні прийоми спілкування, розвинута техніка мовлення, мовленнєвий етикет, уміння володіти своїм тілом: міміка, жести, погляд, постава, манера триматися під час розмови, зустрічі і т.д.[3,с.169]. А саме такі якості допомагають будь-який урок зробити нетрадиційним. При цьому відпадає потреба спеціально готувати "відкриті", зовнішні нестандартні уроки, позбавлені внутрішнього змісту, які звичайно готують для перевіряючи.

Нестандартні уроки більше подобаються учням, ніж буденні навчальні заняття. У них незвичайні задум, організація, методика проведення. Тому багато педагогів бачать у них прогрес педагогічної думки, правильний крок у напрямку демократизації школи. З іншого боку - перетворювати нестандартні уроки в головну форму роботи, вводити їх у систему недоцільно через відсутність серйозної пізнавальної праці, невисокої результативності, великої втрати часу. Творчі педагоги постійно вдосконалюють методику проведення класичного уроку, в результаті чого в навчальний процес впроваджуються нестандартні уроки.

Нестандартні уроки спрямовані на активізацію навчально-пізнавальної діяльності учнів, бо вони глибоко зачіпають емоційно-мотиваційну сферу, формують дух змагання, збуджують творчі сили, розвивають творче мислення, формують мотивацію навчально-пізнавальної та майбутньої професійної діяльності. Тому такі уроки найбільше подобаються учням і викликають у них творчий інтерес [1, с.211].

Нестандартні форми проведення занять "знімають" традиційність уроку, оживляють думку. Розвивальний і виховний потенціал нетрадиційних форм уроку можна схарактеризувати за допомогою визначення наступних цілей навчання:

- формування в учнів інтересу і поваги до культури країни мови, що вивчається;
- виховання культури спілкування і потреби в практичному використанні мови в різних сферах діяльності;
- розвиток мовних, інтелектуальних і пізнавальних здібностей, розвиток ціннісних орієнтацій, почуттів та емоцій учня [1,с.211].

Отже, форма організації навчання є важливою дидактичною проблемою, яка безпосередньо впливає на результативний компонент навчального процесу. Використання нестандартних форм уроків сприяє формуванню пізнавальних інтересів школярів, діти безпосередньо беруть участь у процесі навчання. Пізнавальна діяльність учнів переважно має колективний характер, що створює передумови для взаємодії суб'єктів навчання, дає можливість для обміну інтелектуальними цінностями, порівняння й узгодження різних точок зору про об'єкти, які вивчаються на уроці.

Список використаних джерел

1. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид.2-е, виправл. І переробл. Кол. авторів під кер.С.Ю. Ніколаєвої. - К.: Ленвіт, 2002. - 328 с.
2. Підласий І.П. Педагогіка: Новий курс: Учеб. для студентів вищих навчальних закладів. - М.: Гуманит. вид. центр "ВЛАДОС", 2001. - Кн.1. Загальні основи. ПЗ. - 576 с.
3. Фіцула М. М. ПЕДАГОГІКА : навч. посіб. М. М. Фіцула. — 3-тє вид., стереотип. — К. : Академвидав, 2009. — 560 с. — (Серія «Альма-матер»).